

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 41. SZÁM, 2008. NOV. 9

Kedves Testvéreim!

Pál Kolossében egy olyan gyülekeze-
ti közösségnek ír, amelynek tagjait az
evangélium öröme megragadta,
Istenben új teremtmények lettek, és ez a
hitükben, a szeretetükben és a bennük
élő reménységben nyilvánul meg. Meg-
ismerték Isten kegyelmét. Megismer-
ték azt, hogy az embert minő állapotá-

rög értük, hogy tökéletesen ismerjék
meg az Isten akaratát. Akinek az életét
átformálta az igazság beszéde, az ezután
az Istennel való első igazi találkozás
után, többet szeretne. Szeretné engedni,
hogy az életében egyre jobban megmu-
tatozzon Krisztus. Az ilyen ember már
úgy él, hogy a megtapasztalt kegyelem
megmutatkozik az életében, az Istennel

*Ezért tehát, attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és
könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ő akaratát minden lelki bölcsesség
és belátás révén, hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az Ő tetszésére, és
teremjétek gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjétek az Isten ismeretében.
Erősödjétek meg minden erővel az ő dicsőségének nagysága szerint a teljes állhatatosságra
és az örömmel viselt hosszútűrésre. Adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett titeket
arra, hogy a szentek örökségében, a világosságban részesüljétek. Ő szabadított meg minket
a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába, akiben van meg-
váltásunk és bűneink bocsánata.*

Kol. 1,9-14

ból mentette ki Isten, és hogy kicsoda
a Messiás, az Úr Jézus Krisztus, Isten
Fia, a világ Megváltója. Aki az én szem-
élyes Megváltóm is, aki meghalt és
feltámadott, él és uralkodik örökkön
örökké. Ebben a Megváltóban kapott új
alapot, célt és reménységet a mi életünk
is és a Kolossébeli gyülekezet tagjainak
élete is. Ez a kegyelem volt az, amit a
gyülekezeti tagok meghallottak, amikor
Epafrász bizonyosságot tett előttük, és in-
nen indult a közös utuk Istennel.

Pál azt írja, hogy amióta csak meghal-
lotta, hogy részesei lettek ennek a ke-
gyelemnek, azóta imádkozik és könyö-

való életközösségben. Egyé lesz Vele.
Ez azt jelenti, hogy a hívő ember nem-
csak a Bibliából megszerzett tudással
rendelkezik Istentől, hanem a saját éle-
tében egészen konkrétan éli meg ezt az
Istennel való kapcsolatot. Érti, hogyan
irányítja Isten az életét, és mikor mire
indítja őt.

Azért nagyon fontos ez, mert manap-
ság sokan vannak úgynevezett „észhi-
vők”, akik sok mindent tudnak Istentől,
de nem ismerik Istent, mert nem élnek
együtt vele. Nem az a természetes szá-
mukra, hogy reggel az első gondolatuk
Istenhez száll. Talán érdemes megfigyel-

ni, hogy mi reggel az első gondolatunk. Ugyanis ez sokat árul el arról, hogy mi körül forog az életünk: vajon Isten uralja-e az életüket, az egész életszemléletüket. Tudom-e azt vállalni és kijelenteni, hogy az jó nekem, amit az én Uram akar, ezért meg akarom ismerni mindig az Ő akaratát. Ha megismertem, akkor nem ellenőriztetem, nem kérdezem, nem akarom kiegészíteni, korrigálni, az értelmem ítélőszéke elé állítani, hanem teljes meggyőződéssel és bizalommal igent mondok rá. Első lépésként Isten cselekszik bennem, a második lépés pedig az, hogy Isten cselekszik általam. Pál a fenti igeszakaszban erről a fajta ismeretről beszél, és az ilyen ismerettel rendelkező emberek tudnak azután Isten akarata szerint élni.

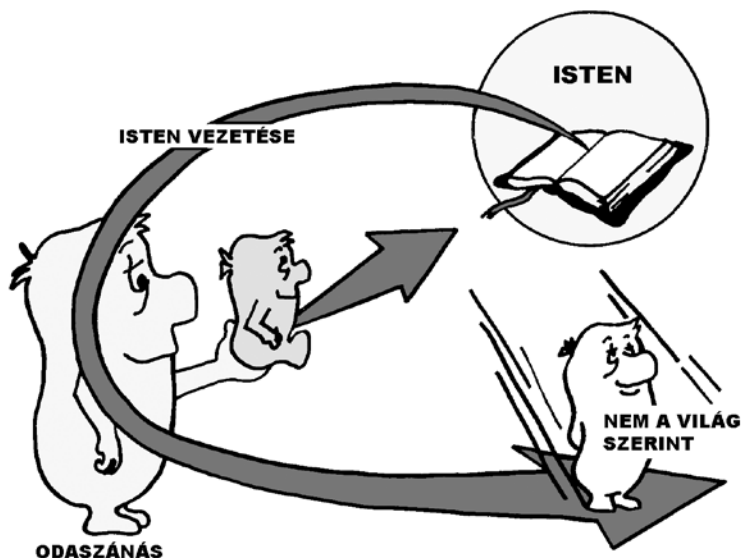
Az apostol továbbviszi a gondolat fonálát. Azt mondja, ha már megismertétek Isten akaratát, kezdjétek el cselekedni azt. Az a hit, melynek szilárd az alapozása, elkezd növekedni. Elkezd teremni

a hit gyümölcseit. Azt mondja Pál: ha ti már Krisztusban vagytok és Ő tibenetek, akkor ez látszódjék meg az életetekben, a beszédeitekben, a gesztusaitokon, a döntéseitekben, cselekedeteitekben, emberi kapcsolataitokon. Az időbeosztásokat, pénzbeosztásokat, minden hétköznapi dolgotokat ez határozza meg. Ezt tartsátok szüntelenül szem előtt.

Amit már megismertem Isten akaratából, most ebben a helyzetben aszerint cselekszem.

Eddig a cselekedeteink nem voltak fontosak. Eddig az volt a fontos, amit Isten cselekedett értünk. Mivel azonban Ő ilyen hatalmasan cselekedett, hogy újjáteremtett, megbocsátotta a mi összes bűnünket, most már úgy kell cselekednünk, hogy az életünk ehhez méltó legyen. Az életünket látva rá lehessen ismerni arra a Krisztusra, Aki bennünk lakozik.

Ez a hitben való meggyökerezés és gyümölcstermés ennek a gyülekezetnek a számára – mint minden missziós gyü-

lekezet számára is – különösen fontos. Ezek a gyümölcsök ugyanis azok, amiket az emberek először megláthatnak rajtunk. A hozzáállásunkat, a tűrőképességünket, azt, hogy stresszhelyzetben hogyan reagálunk, a belőlünk áradó nyugalmat, azt a szeretetet, amely akkor is ad, amikor cserébe nem szeretetet kap. Ezek beszélnek és prédikálnak akkor is, amikor hallgatunk. Szükséges az is, hogy a beszédünk hitelességét a kívülállók le tudják mérni azokon a gyümölcsökön, amelyeket termünk. Mert ezekben a cselekedetekben olyan erő van, ami a hitetlent elgondolkodtatja, és kérdéseket ébreszthet olyan emberben is, aki azt vallja magáról, hogy Isten számára nem lényeges.

Pál tovább azt írja a Kolossébelieknek címzett levélben, hogy *„erősödjete meg minden erővel az ő dicsőségének nagysága szerint a teljes állhatatosságra és az örömmel viselt hosszútűrésre”* (11. v.) Az, aki maga is sokat szenvedett Krisztusért, és ezt a levelet is a börtönből küldi, minden nehézsége ellenére a Krisztusban maradásra biztatja a Kolossébeli gyülekezet tagjait.

Jöhetnek a gondok, de nem zavarják meg a hitemet. Nem ingatnak meg abban a bizonyosságban, hogy Krisztus a bajomban is velem van, és átvezet a nehézségeken. Ha támadnak is engem Krisztus miatt, hűségem megingathatatlan. Ezt az állhatatosságot láthattuk az első századok keresztyénüldözéseinél, vagy az előreformáció és reformáció alatt, aztán a rekatolizáció idején. Ez a kitartás jelen volt abban a nem is olyan távoli időben, amikor a vallás gyakor-

lása tiltva volt. A Krisztusért szenvedő embereknek valósággá vált az életükben az, amit Pál a Filippibeliekhez írott levelében ír: *„Mert nektek megadatott az a kegyelem, hogy ne csak higgyetek Jézusban, hanem szenvedjete is Őérite.”* (Fil 1,29). Ebben a szenvedésben ezek az emberek – a nem hívő ember számára érthetetlen módon – átélhették a Krisztus-közelséget. Csak látszólag volt hatalmuk a kízóknak az életükön, ugyanis életüket már átadták Krisztusnak. Így haláluk nem reménység nélküli meghalás volt. Ez a reménység minden hívő ember szívében ott él ma is. Ez ad erőt a haldoklónak és a gyászolónak egyaránt. Ilyen reménységgel lehetünk halottaink iránt, akik az Úrban éltek, és az Úrban haltak meg. Jézus hűségéért a halál többé nem ellenségünk.

Noha mi már nem kell, hogy mártírlátt halljunk a hűségünkért, a Krisztushoz való hűségünk azért ma is próbára van téve. Megmaradásunk, a gyülekezet megmaradása, ma is egy harc. A Sátán ellenünk is tusakodik. Gyártja a nehézségeket, és meg akarja ingatni a bizalmunkat. Néha úgy dühöng, hogy szinte az életünkre tör. De a mi életünk kérdése már el van intézve. Isten már *„megszabadított bennünket a sötétség hatalmából és átvitt minket szeretett Fiának országába”* (13. v.).

Az újjászületés által alkalmasakká tett minket az Ő országára, hogy az Ő világoosságában részesüljünk. Hogy lássuk Őt itt és az örökkévalóságban, és a szentek öröksége a miénk legyen.

Ámen

(Elhangzott 2008. november 2-án)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– Jövő hétvégén gyülekezetünket meglátogatja a **Debreceni Református Kollégium Kántusa**. A kórus szombatkoncertet ad az „U Klimenta”,

templomban – ld. meghívó. Ezúton is kérjük a gyülekezeti tagokat, értesítsék erről az eseményről barátait, ismerőseiket. Ez az alkalom nyitórendezvénye lehet a presbitérium által megfogalmazott missziói munkálkodásnak (ami a zenére és a hirdetett Igére épül, lásd ÜZENET 39.sz.). A koncertre nyomtatott meghívók az istentisztelet után elvehetőek. Aki digitális meghívót szeretne kapni, illetve küldeni ismerőseinek, kérjük jelezze szerkesztőségünknek.

– Mint azt az elmúlt hét folyamán megtudtuk, a ft. **Zsinat** következő gyűlésére **novemberi 28-29-én** kerül sor. Gyülekezetünk segédlelkésze megkérte Nt. Géresi Róbertet, hogy a **gyűlésen született döntés gyülekezetünkre gyakorolt hatását** fogalmazza meg írásban is, mert szeretnénk majd azt megjelentetni az ÜZENET-ben.

A Prágai Magyar Református Missziós Gyülekezet és kórusa, a Mille Domi szeretettel meghívja Önöket

A Debreceni Református Kollégium Kántusának prágai koncertjére,

melyre 2008. nov. 15-én szombaton, 18:30 órai kezdettel a Klimentská utcai Szt. Kelemen templomban kerül sor. A kórust Berkesi Sándor, Liszt-díjas karnagy vezényli, orgonán közreműködik Virágh András Gábor.

A belépődíj önkéntes.

Mindenkit szeretettel várunk!

www.kantus.hu

www.refnet.cz

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mad. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP